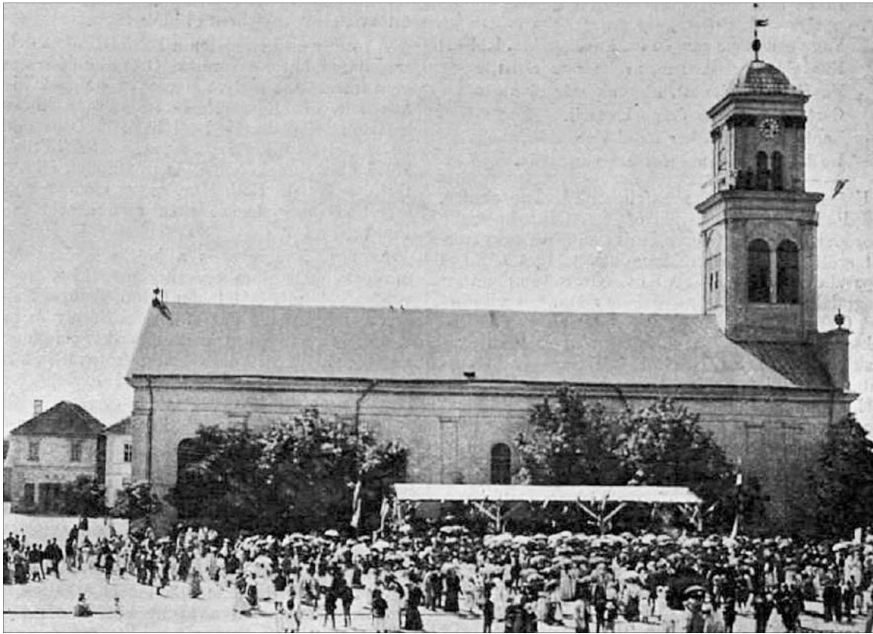

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2012. JÚNIUS XXIII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM

Reformátusok az Erdőháton (1.)

Nagyszalonta, az Erdőhát központja, egy a múlt század elején készült felvételen

A IX. század derekán a hét magyar törzs egyike, a Nyék törzs birtokába vette a Kőrösök vidékének e részét. E mocsaras, nádas, erdővel borított rész az erdőelvi gyulák hatalma alá tartozott. A Gyula, Gyulavarsánd és Gyulató helységnevek a híres erdőelvi vezérek, a gyulák egykori szállásbirtokainak emlékét őrzik.

A Kőrösvidék mocsaras területét több folyó és patak szelte át, ezeknek legfontosabbika volt a Kőrösér vagy Keresér, ma Kölesér patak, amelynek partján a mai Szalontától mintegy félóránnyira épült és állott Keresér városa. Már korán igen nagy jelentőségre tett szert. Ettől keletre van a Szalonta pusztja, amely említtetik „Zalantha” név alatt. Több más délnyugat Bihar megyei, valamint északnyugati Arad megyei helységgel együtt a Toldi család birtokában van, okiratilag 1290-ben. E helységek alkották az Erdőhátnak nevezett területet.

Kölesér város ekkor a Várad püspökség birtokában van. A virágzó város, Bihar megye déli részének úgy politikai, mint egyházi tekintetben központja. A várad püspökség főesperessége itt székelte. 1273-ban a Várad püspökség birtoka lett, királyi adományozás által. Két papja, tanítója és iskolája is van.

Mihelyt a reformáció tanításai ismeretesebbek lettek, Kölesér azonnal csatlakozott. Váradon is e város szülötte, Köleséri Kristóf deák hirdette először a reformációt. Ekkor Kölesér város vonzáskörébe mintegy 50 település tartozott.

1548 tavaszán Erdély és a kapcsolt keletmagyarországi részek rendjeivel Fráter György Köleséren tartott országgyűlést, amelyen János király özvegye, Izabella is megjelent. 1552-ben Izabella és Ferdinánd osztrák császár és magyar király között egység szerinti ezen országgrész Ferdinánd birtokába került, aki 1552-ben portális összeírást rendelt el, amelyből kitűnik, hogy ekkor a környékbeli virágzó falvak lakossága ugyanannyi lelket számlált, mint a város összlakossága. Ez akkor mintegy 25000 lélekre tehető, és lakosai mind protestáns vallásúak.

1597-ben már ordinált református papja van Kölesér városnak. Szalonta ekkor még kicsi, erdőháti község. 1598-ban a török csapatok feldúlják és elpusztítják Kölesér városát. Lakói elhagyják és a közeli Szalontára tele-

Összeállította: NAGY ÁRPÁD nagyszalontai gondnok

FOLYTATÁSA A 4. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Testvéri köszöntés

– Nincs szükség az ilyen jellegű egyházi lapra – mondta valaki a szemembe a minap. Tudta, hogy éppen egyházi lapnak vagyok a szerkesztője, és szemrebbenés nélkül állította, hogy ez fölösleges. – Másra van szükség – folytatta a gondolatot. Más, magazinosabb jellegű lapra, amelyet az emberek szívesebben olvasnak. Valóban. El kell ismernem, hogy egyre kevesebbet olvasunk. Kimutatás szerint átlagosan az erdélyi magyar társadalom csupán tíz százaléka olvas. És ebben mindenki és minden benne van: kicsik és nagyok, nők és férfiak, könyvek és újságok. Világiak és egyháziak.

Egyre kevesebbet olvasunk, helyette ott van a rádió, a kábeltévé, az internet, az iPod és még ki tudja mi minden. Felgyorsult az élet, mindenki rohan a pénz(e) után, a megélhetés után, azaz a sokadik munkahely után. És eközben elfeledkezik a kultúráról, az olvasásról. De sokszor még a pihenésről is. Jó lenne megállni egy kicsit, számba venni az életünket.

Ha megállunk és pihenünk, észrevehetjük, hogy a nagy futásban Istent is néha elfeledjük. Meg kellene köszönni és hálát adni Istennek azokért a kegyelmi (és nemcsak) ajándékokért, amelyekkel velünk közölt, amelyeket nekünk ajándékozott. Ilyen meghitt pillanatokban pedig rádöbbenünk arra, hogy mennyire szükségünk van nemcsak a testiekre, amelyekért egész nap loholunk, hanem a lelkiekre is. Nemcsak a szenzációhajhász bulvárújságokra, hanem a lelki táplálékot nyújtó egyházi újságokra is. Amelyben nem egynapi információt kapunk, hanem az örökkévaló evangéliumot.

Ezért van szükség egyházi lapokra. Üzenetre és Harangszóra. Ameddig az egyház nem tud – vagy nem akar – biztosítani anyagi keretet ahhoz, hogy modernebb körülmények, nagyobb szerkesztőség, új koncepció legyen, addig meg kell elégednünk a jelenlegi struktúrával. Azt kell fejleszteni, frissíteni. Lehetőségeinkhez és legjobb tudásunkhoz mérten. Mind az írott, mind pedig a digitális változatot.

Ezt teszi, immár öt éve, királyhágómelléki kollégám is, s ezt kell tenniük mindazoknak, akik az egyházi sajtóban dolgoznak, akik egyházi lapot szerkesztenek.

Kívánom, hogy Isten áldása legyen a Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapján, valamint a kiadvány munkatársainak szolgálatán!

SOMOGYI BOTOND

Nőszövetségi találkozó Erdőhegyen /3. Független konferencia 2012 /5.

„És azonnal megnyilatkoznak annak fülei, és nyelvének kötele megoldódik, és helyesen beszél vala... És szerfelett álmélkodának vala, ezt mondván: mindent jól cselekedett, a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.” Mk 7,31-37

Aesopus írásait ismerjük. Egyszer azt kérdezték tőle, hogy melyik az ember legnevesebb tagja, mire ő azt válaszolta, hogy a „nyelve, mert nélküle semmi jó sem történik a világon.” Azt is megkérdezték tőle, hogy melyik a leghitványabb, melyre azt válaszolta, hogy „az ember nyelve, mert rengeteg baj származik tőle.”

Jézusról azt olvastuk, hogy ő a némát beszélővé tette, a süketet hallóvá. Jézus először megadta a hallást, majd ezután szűnt meg a némaság. Érdemes megjegyeznünk ezt a sorrendet, Jézus előbb hallóvá, később beszélővé tesz.

Pál apostol hangsúlyozta, hogy a hit hallásból, a hallás pedig Krisztus ígéjének meghallásából születik. A zsolnári is arra buzdított, hogy „Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket” (Zsolt 95,7). Pál és a zsolnáros is a lelki hallásról beszél, amikor az ember szívvel hallja meg Isten üzenetét. Mindenhol találkozunk a Bibliában a hallással, azaz a belső hallással, ha megvan, akkor az a hit melegágyává válik, ha nincs, akkor nincs miben megfogjon a hit, az elvetett Igemag.

Fájdalmas, kényelmetlen, amikor az embernek megromlik a hallása, de fájdalmasabb, szomorúbb, amikor megromlik a lelki hallása, amikor elveszíti belső hallását. Sokan nem kérik a belső hallást Istentől, so-

A LÉLEK CSENDJE

Szöld a krisztusi szót

kan nem Istentől kéri a megromlott lelki hallás kiigazítását, meggyógyítását. Sokan menekülnek lelkiismeretük elől, Istentől. Sokan a keményszívűségben maradnak inkább, mint halló szívűek. Akit a bánat sem ráz meg, akit a jóság sem lágyít meg, akit a kérés sem mozgat meg, akit a fenyegetés sem térít meg, akit a fenyegető igazságosság még megrögzöttebbé teszi, az keményszívű.

Ügyelj magadra, ne válj ilyen keményszívűvé, ne meszesedjen el szíved, belső hallásod el ne tempuljon, el ne vesszen!

Gy. Szabó Béla: Petőfi körtefája Székelykeresztúron

Jézus gyógyít ki a némaságból is. Jézus azért akarja beszélővé tenni az embert, hogy jót szóljon, jól szóljon, azt szólja, ami Istentől származik, és úgy szólja, hogy az hiteles, hatásos, célravezető maradjon.

Az emberi beszéd képes arra, hogy felébresszen alvó érzéseket, fölszítson szunnyadó elhatározásokat, megbénult törekvéseket mozgásba hozzon, ám ha a cél gonosz, ha az irány rossz, akkor az ember beszéde nem épít, hanem rombol, az Isten nélkül megszülető beszédek szerencsétlenné, romlottá, mérgezett lelkűvé teheti az embert. Rossz lelkű barátok, gonosz tanácsok, báránybőrbe bújt farkasok is félrevezethetnek, becsaphatnak beszédükkel.

Ne szólj meg gondolatlanul, indulatosan. Isten mércéjének megfelelőek legyenek gondolataid, érzéseid, akaratod, s akkor a jót fogja jól szólni a szád. Előbb használd belső hallásod, előbb tedd rendbe szíved, s akkor szólj. Előbb mindig magaddal törődj, a magadét tedd rendbe. Előbb a te beszéded legyen a szeretet és a vigasztalás, a megértés beszéde, Jézus szavának továbbcsengése. Jézus él, Lelke munkálkodik, engedj, hogy a te szívedben is munkálkodjon. Halló szívedből szöld a krisztusi szót, egyszerűen, szeretettel, nem szenteskedve, nem jámborkodón, nem kenetteljesen, csak tisztán, egyértelműen, szeretettel, egyszerűen.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Visszatérni érdemes

Manapság egyre kevesebbet beszélünk mélyebb lelki dolgokról. Egyfelől, mert rövidek a találkozásaink és mindig csak a lényegre szorítunk, másfelől pedig a média vezette világban mindig elvonja valami a figyelmünket és azonnal azt kezdjük boncolgatni. Nem minden esetben baj ez, csak az a gond, hogy szellemi eszmefuttatásaink már nem annyira a lélek inspirálja, mint inkább a reál világ materializmusa. Ennek az a következménye, hogy zsugorodik az a közeg bennünk, ami az Élethez való pozitív és kiegyensúlyozott hozzáállásunkat támogatná. Mert mikor érzem magam kiegyensúlyozottnak? Amikor ép testben ép lélek uralkodik. Ennek pedig a feltétele nemcsak az egészséges táplálkozás, testedzés és stresszmentes életmód, hanem elsősorban a belső hangra való odafigyelés. Nem egyszerű azt meghallani, pedig „zenéje” tiszta és könnyen érthető.

Könnyű volt meghallani régen... – mondjuk sokan – hisz nem volt annyi zaj!

Dehogynem, mindig volt, de valahogy több időt szántak az Istennel való kapcsolatra. Az emberre, állatokra és a természetre figyeltek. Figyeltek az összhangra. Abból tanultak, táplálkoztak, fentmaradtak. Ha megbotlottak, felismerték és próbálták jövéteni, hisz hitték: Isten vágyik a velünk való közösségre, mert azért teremtette az embert saját képére és hasonlatosságára, hogy gyönyörködjön benne. Nagyjából ma is tudjuk ezt, mégis: mi az oka, hogy a legtöbb ember nincs tudatában Isten szeretetének és tervének? Miért tátong akkora szakadék Isten és az emberiség között? Mert Ő megmutatta nekünk az utat, életünkre szóló tervét, de az ember önző módon évezredek óta folyamatosan a maga útját járta és áthágta Isten parancsait, törvényeit. Vagyis egyre távolabb került tőle. Néha vissza-visszafordult, de nem tudott megmaradni mellette.

Nagyon sokan úgy gondolják, hogy bármit tesznek, nem jár felelősséggel, mert ha ember nem tudja bizonyítani, Isten

ítélete úgysem sújt le rájuk. Dehogynem. Üdvözülhetnek-e azok, akik háládatlan és bűnbán megátalkodott életükből Istenhez meg nem térnek? (*Heidelbergi Káté 87. kérdése*) Semmiképpen nem, mert mint az Írás mondja: sem a szemérmetlenek, sem a bálványimádók, sem a paráznák, sem a lopók, sem a fősvények, sem a szitkozódók, sem a ragadozók és az ezekhez hasonlók Isten országát örökségül nem bírhatják.

Egy rossz úton felismerni, hogy mi a jó, nem olyan egyszerű. De visszatérni a jó útra, érdemes! Az igazán „visszafordult” embernek annyira fájnak a korábbi bűnei, hogy igyekszik mindig jót tenni és szeretettel szolgálni másoknak. „Az igazán Istenhez tért ember nem azt hangoztatja, hogy ő megtért, nem ő mondja ezt el saját magáról, hanem úgy él, hogy a körülötte élő emberek mondják: Ez csakugyan Isten gyermeke, ebben az emberben csodálatosan sok szeretet van, ez az ember mindenkivel jót tesz, jár a templomba, és a szemében jóság és öröm van. Érdemes azon az úton menni, amin ez az ember jár.” (Csiha Kálmán)

ORBÁN LEVENTE

EGYHÁZMEGYEI NŐSZÖVETSÉGI KONFERENCIA

Jöjj, mondjunk hálaszót

Bíró Enikő nőszövetségi elnök és Bíró Margit alelnök az új egyházmegyei nőszövetségi zászlóval.
Fotó: Papp Gyula

„Hát elfeledkezhetik-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terölád el nem feledkezem.” (Ézs 49,15)

Erdőhegy-Kisjenő méltó házigazdája volt április 28-án annak az ünnepi nőszövetségi konferenciának, melyen az Aradi Egyházmegye szinte valamennyi református egyházközsége képviseltette magát. A több mint 70 küldött, valamint a helyi reformátusság volt részese a felemelő hangulatú találkozásnak.

Ezt közvetítette igehirdetésében **Bogya Kis Mária**, szatmárnémeti lelképásztor, egyházkerületi nőszövetségi elnök is, aki alapigeként Ézsaiás könyvének fent idézett verséből szolgált. A családi fészekrakóra és megtartó erőre, az isteni rendelés beteljesítőire emlékezünk: „Szaporodjatok és sokodjatok és töltsétek be a földet!” Csoda-e, ha a nyelvészek az anya szót a tíz legszebb magyar szó közé sorolják?!

Elgondolkoztató az igehirdető megállapítása: ma már sokan nem vállalják az élet nagy ajándékát, a gyermeket, vagy ha mégis, divatosá vált az egyke, pedig őseink felfogása szerint, ha a családban öt-hat is elfér, ott a hetediknek is megvan a helye... S akik akarva-akaratlanul vállalják, bizony néha elfelejtkeznek az édesanyai kötelezettségekről, az anyai hivatás isteni küldetéséről. Egyre több az elhagyott gyermek. Meginog a család össze- és megtartó ereje, elbizonytalanodik az anyák felelősségérzete gyermekeik lelki fejlődéséért. A politikai-társadalmi-gazdasági ellehetetlenülésen túl legfőbb fekéző ok a képmutatás nélküli hit hiánya, amely pedig a legnagyobb földi értékek egyike.

A hitélet megelevenítésében ismételtlen meghatározó szerepet kell vállalnia az egyháznak s ezen belül a nőszövetségnek, az ifjúsági szervezeteknek, nem utolsó sorban pedig a családnak s azon belül az anyáknak, nagyszülőknak, mert az anyák halhatatlan

ok és önfeláldozásuk révén képesek újra és újra megtalálni a szülői küldetés útjait. Az értük felhalmozott imádság nem pusztába kiáltott szó. Szükség van az édesanyákra.

Az igehirdetést követően **Papp József** Erdőhegy-Kisjenő-i lelképásztor köszöntötte a konferencia résztvevőit és hivatalosságait, valamint a híveiket elkísérő lelkészeket. A helyi lelképásztor méltatta az erdőhegyiek hősies buzgólkodását, nők és férfiak hetek óta tartó gyakorlati és szellemi készülődését, hogy a templom és az avatás előtt álló közösségi ház méltó otthona legyen a konferenciának és a vendéglátásnak.

Ezt követően **Módi József** esperes a nők szerepéről, az anyákról szólt, akik otthonosá teszik a családi fészket, ugyanakkor a gyülekezeti élet meghatározói is.

Dénes Erzsébet, az Aradi Egyházmegye nőszövetségi elnöke az elmúlt időszak eredményeit méltatta, hangsúlyozva, hogy a nők is Krisztus katonái. **Bíró Enikő** helybeli nőszövetségi elnök ismertette az erdőhegyi lelkes nőszövetségi munkát, a szervezett kirándulásaikat s a kórusbeli tevékenységet, majd bemutatta az új nőszövetségi zászlót, melynek jelmondata: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” Zsolt 90,12 Az általa és **Bíró Margit** alelnökön által kibontott és magasba emelt zászlót Bogya Kis Mária áldotta meg s tűzte reá az egyházkerület szalagját, hasonlóképpen Dénes Erzsébet, a megyei nőszövetség szalagját rögzítette a zászlórúdra. A zászlóbontás és áldás méltó megkoronázása volt a kórus két szolamú, tisztán csengő ünnepi szolgálata Papp József vezetésével.

Szünet után, meghívottként **Lukács Margit** kalotaszegi nőszövetségi elnök színvonalas értékezésében a keresztyén anyáról tartott életigenlő előadást, mely szerint a jó keresztyén anya Krisztus irányítása alatt él, és Istentől kapott anyai ösztönére hallgat.

CSANÁDI JÁNOS presbiter

Példás összefogás

Gyakran bélyegeznek meg bennünket, sőt mi magunk is magunkat – turáni átkot emlegetve –, hogy széthúzó nemzet vagyunk. Tagadhatatlan, van némi igazság abban a szarkasztikus megállapításban, miszerint ahol két magyar együtt van, ott valami harmadik dolgot akarnak. De ennek az ellenkezője is igaz. Történelmünknek voltak olyan fölemelő pillanatai, amikor egységbe tömörülve csodákra volt képes a magyar. Lásd a ki-egyezés utáni fellendülést, vagy 1956-ot.

Nos, ha nem is történelmi léptékű, de helyi szinten mindenképpen példás összefogás valósult meg Koltó-Katalinban. Egy emberként hozta meg az anyagi áldozatot mindkét település minden családja, felekezeti, politikai hovatartozás nélkül, hogy a hét hónapos **Kádár Olivér** Debrecenben életminőség-javító műtéten eshessen át. Az euróban ezres nagyságrendű adomány összegyűjtése határidőhöz volt kötve a műtét sürgőssége miatt. Bizonyára mindenki átérezte és ismerte egyrészt a paraszti bölcsesség igazát, mely szerint „kétszer ad, aki idejében ad”, másrészt a Könyvek Könyvének tanítását: „ne mondd a te felebarátodnak, menj el, aztán térj meg és holnap adok, holott nálad van, amit kér.” (Péld 3,28)

Csendes Lajos polgármester és a református egyház közös akciója, melyet két különböző felekezethez tartozó személy, **Bunyi Emőke** és **Csendes Noémi** vállalt magára, a gyűjtést illetően jól példázta, a bajban össze tudunk fogni. Próbáljuk ezt minden körülményben megtenni! Az egyház szemszögéből nézve volt még egy tanulsága az összefogásnak. Nevezetesen, most azok is adakozhattak, akik például az ilyen jellegű temporni perselyezéséből kimaradnak. Márpedig közülük senki sem tudhatja, mikor kerül szorult helyzetbe, midőn mentőövet jelent egy ehhez hasonló támogatás.

Az érintett család egy sokatmondó gondolatmal fejezte ki érzéseit: Isten neve áldassék, hogy a szükségben akadtak „jókedvű adakozók”.

VARGA KÁROLY

SZÁMADÓ ERNŐ
Megnyugvás

Mily szörnyű az élet,
Mégis szépnek látom.
Nekem ez a világ,
Muzsikáló álom.
Olyan gazdag vagyok!
Dúsabb, mint egy nábob,
Magaménak érzem
Az egész világot.
Nem azt hányom-vetem
Ami éppen nincsen
Meglátom azt, amit
Megađott az Isten.
Véges dolgokban is
A végtelent érzem
Rab vagyok és mégis
Szabadság a részem.

Életkérdéseink – e téma fémjelezte, a közel 500 fiatal részvételével május 4-6. között Szilágyperecsenben tartott 14. Független Keresztény Ifjúsági Konferenciát. Az esemény megnyitóján Berke Krisztina programkoordinátor és Nagy Bálint helybéli lelképásztor üdvözölte a konferencia résztvevőit.

Elsőként **Kánya Zsolt Attila**, a királyhágómelléki KRISZ elnöke, egyházkerületi ifjúsági előadó hirdett igét a Ján 18,4 alapján. Az ifjúsági előadó azt kívánta áhítata végén, hogy a konferencia résztvevői Jézussal találkozzanak a konferencia ideje alatt.

Mike Pál, a pénteki nap előadója, *Mi az élet értelme, mi az élet célja?* címmel tartott előadást. A magyarkéci lelképásztor elmondta, hogy ez valóban egy égető kérdés, és fontos minél előbb erről beszélni. Konkrét példát is mondott arra, hogy találkozott olyan emberekkel, akik azt hitték, hogy az életüknek volt célja, a végén kiderült, hogy eltolta az életét. Eljön az az idő, amikor már nincs újratervezés, és ez nem feltétlenül a biológiai halál pillanatában történik, de a konferencia résztvevőinek még van erre esélyük – jelentette ki az előadó. Istent jobban érdekli a jellemem, mint a karrierem. A legfontosabb szerepünk ebben a történetben az, hogy az életünk középpontjában az Isten legyen – zárta előadását Mike Pál.

Mennyit érünk? címmel tartott előadást **Dányi Nagy Mária** kiskunhalasi lelképásztor, a konferencia második napján. Azt hangsúlyozta, hogy annyira vágyunk a válaszra, mint a vízre, szomjúhozunk utána. A válasz meghatározza az életünket, addig nem foglalkozunk mással, ameddig nem találjuk meg a választ erre a kérdésre.

Szüntelenül döntéseket hozunk. Lehet, hogy nem életbevágóak, lehet, hogy még nem életbevágóak. A döntés azt jelenti, hogy állást foglalok. Azt jelenti, hogy ott a két út előttem, és megvizsgálom, hogy melyiken induljak el, és elindulok, és ezt percenként szinte meghozzuk – kezdte *Az*

REFORMÁTUSOK...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

pednek át, ahol a falut erdőségek, mocsarak, nádasok védték. A török hadak sajnos ide is betörték, feldúlták Szalontát is, lakossága a környező erdőkben szétszórtan élt mintegy 8 évig.

1606. március 16-án Bocskai István fejedelem Kassán kelt oklevelében háromszáz vitéz hajdújának ajándékozta Kölesér városát és környékét, azoknak, akik részt vettek és győzelmet arattak az osztrák császár csapatai felett. Nemesi rangra emelte őket és nekik díszes címet adományoz. Először bérlik, majd 1625-ben megvásárolják Toldi Györgytől e földterületeket. A Bocskai által megkötött bécsi béke

14. FÜGGŐLEGES IFJÚSÁGI KERESZTYÉN KONFERENCIA

Életbe vágó kérdéseink

Igéből jövő válaszok. A Független-záróistentiszteleten a vendéglátó egyházmege esperese, Szőnyi Levente hirdett igét

örökkévalóság a hab a tortán címmel tartott előadását **Imre István** mákófalvi lelképásztor.

A dolgok mindig úgy alakulnak, ahogy akarjuk, hogy alakuljanak. Bár a résztvevők mind azt mondták, hogy ez a kijelentés hamis, az előadó úgy gondolta, hogy igaz. Állásfoglalását a rezonancia elmélet gondolatával támasztotta alá. Az elmélet azt mondja, hogy ami körülöttünk van, az abból adódik, ami kijön belőlünk. Az emberi agy és a szív erőteljes mágneses erőt bocsát ki. Árad belőlünk tehát a pozitív, vagy a negatív energia, és az visszahat ránk. Egyszerre vagyunk adók és vevők. Ilyen értelemben az embertől sok mindent el lehet venni, de azt a szabadságjogot nem, hogy eldönti

minden élethelyzetben, hogy egy körülményhez hogyan áll hozzá.

A közönségből érkezett az a kérdés, hogy az érdektelenség megoldás-e, amire az előadó azt válaszolta, hogy ő ezt úgy éli meg, hogy egyre gyakrabban mondja magának, hogy „engedem hadd menjen.” Ezt főleg azoknak ajánlja, akik mindent kontrollálni akarnak. Azonban sok élethelyzetben kell hagyni, hogy menjen, nem kell mindenben megpróbálni tartani a gyeplőt, mert én vagyok az Atya Úr Isten. Egy szabadult alkoholista mondta egyszer, hogy két dolgot tanult meg a terápiás otthonban. Az egyik, hogy van Isten, a másik, hogy nem ő az. Ez azonban nem érdektelenség, hanem a legjobb megoldás. A legjobb döntés ugyanis néha az, hogy „ahogy esik, úgy puffan alapon” engedjük, hogy történjenek a dolgok.

A konferencia utolsó napján **Szőnyi Levente**, a Szilágysomlyói Egyházmege esperese hirdette az igét a szilágyperecseni templomban, az Ézs 55,8-9 alapján. Isten soha nem fog megszűnni azt mondani, amit a GPS mond, amikor eltérünk a megadott útvonaltól, hogy újratervezés, mert amíg e testben élünk nem lehetünk tökéletesek, nem hozhatunk mindig jó döntéseket, de nem baj, mert mindig lehet újratervezni. Az már rajtunk áll, hogy kikapcsoljuk az életünkben, esetleg lehaláltítjuk, vagy igyekszünk meghallgatni – mutatott rá az igehirdető, a konferenciát záró istentiszteleten.

KISS GÁBOR

VISSZATEKINTÉS HÁROMSZÁZ ÉV TÁVLATÁBÓL (6.)

Rákóczi családi portrék

A magyar történelemben kitörölhetetlen szerepet játszott a XVI. század végétől a XVIII. század elejéig a Rákóczi család, amelynek azonban nem minden tagja volt református, ennek ellenére közöttük is voltak, akik a református egyház történetét alakították akár pozitív, akár negatív előjellel. Különösen igaz katolikus vallása ellenére a reformátusság, evangélikusság és unitáriusság irányába tanúsított jóindulat II. Rákóczi Ferencre, akinek 1703-1711 között lezajlott eredményes szabadságharcára emlékezünk annak 300 éves jubileumán.

Az 1606. évi bécsi és az 1645. évi linzi békekötés alapján született országos törvényekre hivatkozott Rákóczi 1704. augusztus 12-én, Szegeden kelt rendeletében. Ebben a vármegyéknek írta elő a vallási türelemnek országgyűlési törvényeken alapuló biztosítását.

A kuruc mozgalom megerősödése megkövetelte, hogy országgyűlést tartson a fejedelem. Szécsényben 1705. szeptember 12-én a három bevett vallásfelekezet szabadságáról és egymáshoz való viszonyáról hozott törvényt az országgyűlés. A magyar és erdélyi törvényalkotás hagyományai szellemében immár nem fejedelmi rendeletekkel, hanem törvénnyel szabályozta az országgyűlés a vallásügy közjogi helyzetét. A három bevett vallásfelekezet a kölcsönösség és viszonyosság alapján egyenlő. Egyik vallásról a másikra térni szabad (az Explanatio a protestáns hitre térést megtiltotta!). Az egyes településeken a templomok használatára nézve a többségi elv az érvényes, úgy azonban, hogy a kisebbségnek is megadattak a vallásgyakorlatához a jogok és az eszközök. Ez azt jelentette, hogy egy adott helységben a többségben lévő felekezet kapja a templomot, vagy két templom léte esetén a nagyobbat. A kisebbségben lévő felekezet elégedjék meg a kisebb templommal. Ha nincs másik templom, akkor a templom nélkül maradt felekezetet kell és anyagi segítséget kell hogy kapjon templom, parókia és iskola építésére és használatára. Területenként illetékes vallásügyi vagy bizottságokat jelölt ki az országgyűlés. Egy ilyen bizottság három tagból állt, a három bevett felekezet egy-egy tagjából. Vitás esetekben e bizottságok feladata volt a döntés. Amennyiben az illetékes vallásügyi vagy bizottság egy helyi vitás vallási ügyben nem tudott dönteni, akkor a fejedelemhez kellett fellebbezni.

A fejedelem fáradságot nem kímélve tárgyalt az ilyen ügyekről a hozzá fordulókkal. Végtelen türelemmel, ha kellett kérle-

léssel juttatta megegyezésre a vitákat. Ez is mutatja államférfiúi bölcsességét, de többet is mutat. Azt, hogy a fejedelem minden bizonnal becsülte a két protestáns hitfelekezetet, amelyeknek egyikéhez, a reformátushoz ősei is tartoztak. Maga a szabadságharc idején hazánkban létre jött vallási béke a különböző felekezetek kényszerű kiegyezéséből keletkezett és nem valamiféle mai ökumenikus megbékéléshez hasonló megfontolásból és érzésvilágból. Ennek az in-

Az ingtag vallási békességnek egyetlen garanciája a fejedelem, II. Rákóczi Ferenc személye volt

gatag vallási békességnek egyetlen garanciája a fejedelem személye volt. Nagy kár, hogy a fejedelem nem fogadta el a szatmári békét, mert birtokait, hihetetlen tekintélyét megtartva, az országban mérsékelni tudta volna a katolikus klérus ellenreformációs protestánsüldözési törekvéseit azzal, hogy a Habsburg kormányzati rendszeren belül a magyar törvényekben gyökerező vallási szabadság őre lett volna. Erre minden bizonnal meg lett volna a módja, mert az 1711. április 30-án Szatmáron aláírt békében garantálták Magyar- és Erdélyország szuverenitását, a Habsburg Birodalomba beolvasztásuk veszélye ezzel elmúlt. A magyar kormányhivatalok, a vármegyék önállósága biztosítást nyert. A szabadságharcban részt vettek és özevgyeik mentesültek a megtorlás alól, vagyonukat megtarthatták. Záros határidőn belül a fejedelem is hazatérhetett, várai kivételével egész vagyonát megtarthatta, erdélyi trónjáról és a magyarországi rendek vezető fejedelmi méltóságáról kellett volna lemondania és hűséget esküdnie

a királynak. I. József király a szatmári béke aláírása előtt elhunyt, a trónra III. Károly néven az addigi spanyol király lépett. A leendő király pedig Spanyolországból megüzente Bécsbe, hogy „az az akaratom, és különösképpen arra kell ügyelni, hogy ezzel a nemzettel nagyobb megértéssel kell bánni, s elejét kell venni azon panasznak, hogy a németek elnyomják.”

Háromszáz év távlatából tekintünk vissza megbecsüléssel II. Rákóczi Ferenc szabadságharcára és a Rákóczi család nevezetes tagjaira. (Vége)

DR. CSOHÁNY JÁNOS

ADY ENDRE

A Rákóczi vén harangja

A Rákóczi vén harangja,
Ha megkondul,
Panaszosan sír a hangja
Meg nem értett fájdalomtul.
Síró szava elzúg, elszáll
Messze, messze –
Mintha minden kondulása
Egy hatalmas sóhaj lenne...
Nem így szólott, nem ily búsan
Messze régen:
Lelkesítő honfi-tűz volt
Hívogató érc-nyelvében.
Zúgó szavaán fölcsendült a
Hála-ének,
Szíve dobbant győzedelmes
Labanc-verő hajdú-népnek.
Ő még látta a régen múlt
Nagy időket,
Még látta a szabadságot,
Hősiesen kiküzdöket.
Még a magyar dicsőségnek
Látta fényét,
Visszaverte egy hatalmas
Szabad népek szívverését...
...Síró hangon szól Rákóczi
Vén harangja,
Jaj, de kevés szívet talál,
Ki panaszát visszaadja.
A szabadság, mely fölemelt
Egy világot,
Megtámadva egy harangnak
Érckeblébe visszaszállott.
S a hideg érc úgy megérti
Bús fájdalmát,
Siratja a szabadságnak
Elvesztett birodalmát...
A Rákóczi vén harangja,
Ha megkondul,
Panaszosan szól a hangja
Elfelejtett hősi korrul...

A presbiteri szolgálat politikai jelentősége (2.)

A Zilahi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének tavaszi konferenciáján, április 21-én, Hidalmáson hangzott el Süle Gyula Zsolt vérvölgyi lelkipásztor, a fenti címet viselő előadása.

Sokszor és sokan hívták a kálvinizmust, a kakasos és csillagos-buzogányos, fehérre meszelt templomok kálomistáinak hitét „magyar vallásnak”.

Ehhez csak a puritán egyszerűség és bibliai tisztaság illetve a hitelvekben és a kurucos, kemény, protestáló magatartás a magyarság és a nemzet tudat megélésében. Ezért protestáltak, emelték fel szavukat és zászlajukat elsőként mindig, mint protestánsok, a zsarnok vagy az elnyomó hatalom ellenében, a magyarság, a nemzet, a szabadság érdekében.

Így volt ez a nagy erdélyi református fejedelmek: Bocskai István, Bethlen Gábor, I. Rákóczi György, „a bibliai órálló fejedelem” idejében, akár a Thököly Imre-féle felkelés, ill. a katolikus II. Rákóczi Ferenc által indított szabadságharcban.

A kuruc szabadságharc során a protestánsok egyaránt küzdöttek a nemzeti és a vallási szabadságért. Rákóczi írja le memoárjában, hogy seregének kilencetized része protestánsokból állt. Akkor, de később is a magyar kálvinisták az élen jártak ahol a nemzetért küzdeni és meghalni lehetett.

A 17. században nagy hatást gyakorolt a református egyházra a puritanizmus mozgalma. Az angol eredetű református egyházi mozgalom nagy súlyt helyezett a hit és a kegyesség gyakorlatára, a személyes, élő hitre.

A magyar puritánok is úgy érezték, hogy ekkorra már felszínessé vált az egyhá-

Radványi Károly grafikája

zi élet, s újabb reformációra, lelki ébredésre és megújulásra van szükség. A puritánizmus hatására valóban megelevenedett az egyházi élet. Bevett gyakorlattá vált az egyéni, a családi s a közösségi bibliaolvasás és imádkozás. A zsolttárok éneklése a református liturgia szerves részévé lett. A puritánok felvetették a magyar nyelvű oktatás szükségességét.

Hatásukra erősödött a református egyház közéleti felelősségvállalása, s a világiak szerepe az egyház életében. A presbiteri rendszer létrejötté is az akkor sokat táma-

dott puritánizmus térhódításának köszönhető. Ez a világiakból álló demokratikus egyházi testület volt a református egyház legfőbb védelmezője és megtartója az üldöztetések és hányattatások évtizedeiben.

Az első magyar református presbitérium Pápa végvárában jött létre 1617-ben, Kanizsai Pálfi János lelkipásztorsága alatt. Az első presbitérium tagjai főleg végvári vitézek, nemesek, városi céhes mesteremberek, voltak. De még sok-sok évtized kellett ahhoz, hogy a református egyházban lassan kialakuljon a lelkeszi és világi elemek egyenlő szerepe az ügyek intézésében, a közös kormányzás demokratikus, ahogy ma mondjuk: presbiter-zsinati rendje. Voltak sokan, akik hitükért életüket és szabadságukat áldozták fel, s bátran vállalták a mártíromságot, a hitvalló keresztyéniséget.

Mivel az állam is Krisztus uralma alá tartozik, a keresztyén ember politikailag soha sem lehet közömbös. Az, aki a közügyektől visszahúzódik, és intézésüket az éppen felszínre vezetőddé professzionista politikusokra hagyja anélkül, hogy az államépítésben részt és felelősséget vállalna, hitetlenül cselekszik. Magatartásával mintegy elismeri és megerősíti a látszatot, hogy a világ nem Krisztusé, hanem a világi hatalmasságoké, s ezáltal a politikai démonizmusnak dobja oda martalékul az államot.

SÜLE GYULA ZSOLT

Mindannyiunk Terike nénije volt

Már egy éve nincs köztünk a mindig kedves, mosolygós Garnai Terézia, vagy ahogy mindenki hitotta: Terike néni. Hiányát éri a gyülekezet, hiszen aktív, tetterre kész, lelkiismeretes szolgálója volt egyházának. Az elsők között volt a szolgálatban, és ebből fakadóan az elsők között kapta meg a Czeglédi György presbiteri díjat is.

Istentiszteleti alkalmainkon gyakran szavalt, ünnepélyesebbé téve ezáltal is együttlétiünket. Emellett rendszeresen betegeket látogatott, otthonaikban és a kórházi ágyon. Egy beteg barátnőjét éveken át kísérte a templomba és a nőszövetségi találkozókra, pedig ő talán betegebb is volt nála. De a szeretetből fakadó szolgálat mégis erőssé tette. A barátnő, aki a szomszédja volt, még ma is él, nagy betegen, míg Terike néni már megpihent.

Szerette, ápolta a virágokat, leveleiket lemosta, hogy szép fényesek legyenek és hűveink is gyönyörködhessek bennük. Ismerős családok számára segített az egyházfenntartói járulék kifizetésében, s hához vitte nekik a Harangszó friss példányait.

Istentiszteletek alkalmával a templom bejáratánál ült, hogy a sztopanaszai miatt friss levegőn lehessen. Így a ki- és bejövétel alkalmával egyaránt találkozhattunk vele. Jó szóval és mosollyal köszöntött és lelkiismeretesen gondos-

Terike néni aktív, tetterre kész, lelkiismeretes szolgálója volt egyházának

kodott református újságunk terjesztéséről. Nem véletlen hát, hogy akkor fogyott a legtöbb Harangszó gyülekezetünkben.

Mindannyiunk Terike nénije hiányzik számunkra, szeretettel gondolunk rá, őrizzük emléket!

SZÉLL KATALIN nagyvárad-szöllősi nőszövetségi elnök

PRESBITERKÉPZÉS NAGYVÁRADON: PRESBITER ÉS LELKIPÁSZTOR A GYÜLEKEZETÉPÍTÉSBN. A Nagyvárad Református Gyülekezeti Szövetség (NRGYSZ) szervezésében presbiterképzésre került sor május 9-én délután az Egyházkerületi Székház dísztermében.

Herdeán Gyöngyi nagyvárad-újvárosi lelkipásztornő, a NRGYSZ soros elnökeként köszöntötte a megjeleneket, mintegy száz presbitert és lelkészeket, majd a lelkész igeolvasásával és imádságával folytatódott az alkalom.

Ezt követte a meghívott előadó Kelemen Attila református lelkipásztor, a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet tanárának értekezése: *A presbiter, mint a lelkipásztor társa a gyülekezetépítésben* címmel.

Az előadó saját lelkipásztori gyakorlatából is merítve rámutatott: az egyházépítés olyan, mint a házépítés, egyedül nem lehet hozzáfogni, csak egy családként összefogva. A gyülekezetépítéshez tartozik a templomok felújítása, a templomépítés, gyülekezeti és imatermek építése, de mégis elsősorban a lelki építésre kell a fő hangsúlyt fordítani a gyülekezetben, ebben fontos szerep hárul a presbiterekre is – mutatott rá az előadó.

TÓTH ZSIGMOND

OLVASÓLÁMPA

Jer és láss!

2011 decemberében a fenti címmel megjelent Bojtor István bibliai történetek színpadi feldolgozását tartalmazó új könyve. Bojtor István színdarabjai elérhetővé teszik számunkra a bibliai idők oly távoli világát, és a jelenetek: a lényeglátató párbeszéd, a lelkeket megmutató szövegek, a jelenünkre is érvényes mondatok és szereplői magatartások világosan bizonyítják, hogy e régi történetek ma is tanulságosak, időszerűek, hiszen Krisztus szeretete örök: egybefűzi a korokat és nemzedékeket.

Bojtor István bibliai drámái szépséges kristályok, melyekben Isten nagysága és örök szeretete ragyog fel. Évtizedek érlelték e műveket, a 60-as, 70-es és 80-as években írt és a családtagokkal, tanítványokkal (a legtöbbször Göncruszknán, a szerző házá-

ban, a hatalom gyanakvó-gyűlölködő szeméi elől elrejtőzve, Isten áldásával, akár az őskeresztények) elő is adott darabokat a szerző napjainkban öntötte végső formába, igazította a jelenhez, a mai kor olvasójához.

„Az életcéloim pedig az, hogy dicsérjem, áldjam, hirdessem Krisztust hűségesen mindhalálig” – István vértanú vallomása a szerző vallomása is: ezt hirdeti a kötet. Benne van ezekben az alkotásokban Bojtor István szíve és lelke, a szereplők hangján megszólal az ember, a tanító, a tudós és a lelkipásztor Bojtor István is.

Igehirdetés, lélekteljes prédikáció a kötet mindegyik darabja, egy nagyon gazdag, Isten szeretetével eltelt szív adománya az olvasónak. Fogadjuk szeretettel.

NYIRI PÉTER

POSTALÁDA

A legrövidebb út

Bármi úti célunk is legyen, mindig a hozzá vezető legrövidebb úton szeretjük azt elérni. Vidéki kirándulások alkalmával, mikor át akarunk jutni egyik folyópartról a másikra, de az átjáró vagy híd messze van, szomorúan ezt mondjuk magunkban: miért is kellett erre jönni? miért ezt az utat választottam? jobb lett volna másfelé menni.

Mindig a sima, rövid utat keressük, azon szeretünk haladni. A hepe-hupás, tövissel és bogáncsokkal benőtt utat többnyire kerüljük. Az ilyen úton nem lehet sietni, és csak nagyon nehezen lehet előre haladni. Meg kell küzdeni a cél eléréseért. Bele lehet fáradni a küzdelembe, a fáradtságtól ellankadni, ha verejtékezve lehet csak célt érni.

Nem szabad „eltévelyedni”, amikor emberi szívekhez keressük az utat. Mindig a rövidebb, egyenes utat kell választani, ami nem más, mint egy barátságos mosoly, egy szelíd pillantás. Egy mosoly s egy pillantás, nagyon meg tudja változtatni a másik ember életét. Látva, hogy ő fontos számunkra, lehet, hogy erőt, életkedvet merít a mosolyunkból.

Egy mosoly, egy pillantás csodákat tud művelni, s nem kerül sem anyagi, sem fizikai erőfeszítésbe. De nem is kapható sehol, nem lehet levenni az üzletek polcáról. Ez velünk született adottság, vagyis Istennek ajándéka! Ajándékozunk meg hát vele bőségesen embertársainkat. Örömet szerzünk vele másoknak, de magunknak is.

Öröm volt számomra, mikor egy idős beteg ismerősöm, ki beteg férjét ápolja, felfedte előttem szíve titkát. Hónapokkal ezelőtt nagy elkeseredettségében öngyilkos

akart lenni. Úgy érezte beteg semmit nem ér az élete, a másik betegért fáradozni. Mi lesz, ha párja teljesen lebénul és ágyhoz kötött lesz. Mielőtt azonban még tette szánta volna magát, megkeresett és elbeszélgettünk. Találkozásunkkor láttam arcán a szomorúságot és a keserűséget, de nem gondoltam, hogy az öngyilkosság gondolatával foglalkozik. Szüntelen biztattam, hogy ne féljen párja bénulásától, mert Istennek nincsenek elhagyottjai, ha jön a baj, akkor Ő kirendeli azt az egy-két szükséges emberi kezet a segítséghez. „Velem vándorol utamon Jézus, / Ez a vigaszom baj, ha jó, / Bármi súlyosak rajtam a terhek, / Segít hordani, ott van Ő, / Segít hordani, ott van Ő.” (482. dics. 4.v.)

Egy mosoly s egy biztatás, mely másnak életkedvet ad, de ugyanakkor küldetés is továbbít. Mosollyal, biztatással, a másikra való odafigyeléssel kell Krisztus útján járni. Ez a legrövidebb út a másik ember szívéhez.

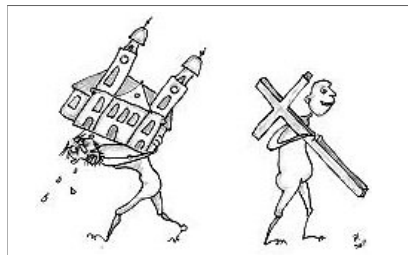
Nem tanácsos eltévelyedni: az irigység, a mohóság, a kirekesztés útjára. Ezen az úton járva csak szomorúságot, bánatot, keserűséget lehet okozni másnak, s előbb-utóbb az okozóra is kihat. Ő is kirekesztett, bús, kedvetlen emberré válik.

Ne lépünk soha az ilyen bogáncsos és tövissel útra, járjunk inkább mindig a mosoly, a szeretet „sima útján”.

„Ha botlanak a gyöngék, / Segítsen az erős; / Hordjuk, emeljük önként, / Kin gyöngeség győz! / Tartsunk jól össze hát, / Tudjunk utolsóknak lenni, / A bajt vállunkra venni / E földi éltén át.” (480. dics. 7.v.)

KOVÁCS ÉVA, Mezőtelki

FIRKA

Kereszthordozás Adorjani László karikatúrája

DERŰS PERCEK

Meghiúsult leánykérés

Erdős Károly debreceni református teológiai professzor minden kollokviumán az a kérdés hangzott el először, hogy

– Tiszteletes úr! Mondja el az Újszövetség könyveit.

Ez nem érte váratlanul a jelöltet, hiszen a professzor minden elsőéves évfolyamnak megmondta, hogy kollokválásuk feltétele az lesz, hogy el tudják-e mondani hibátlanul az Újszövetség könyveinek sorrendjét. Az mindegy volt a professzornak, hogy konfirmációra tanult versben, vagy csak egyszerűen az Újszövetség tartalomjegyzékének felmondásával teszik-e azt, csak készség szinten tudják. Azt is megmagyarázta, hogy erre szerinte azért van szükség, hogy a leendő református lelkész gyorsan eligazodjék az Újszövetségben. Nyisson rá lehetőleg egy modulattal a kérdéses iratra, ha keres valamit.

Megtörtént, hogy valaki nem tudta elmondani az Újszövetség könyveit, akkor a professzor nem vette fel a vizsgáját, hanem visszaküldte, hogy ha majd tudja, akkor jelentkezzen. Az is előfordult, hogy sikeresen elmondta a jelölt az Újszövetség könyveit és eredményesen lekollektált az egyik újszövetségi tárgyból, de miután kijelentette, hogy másik tárgyból is jött, akkor felhangzott a kérdés: „Tiszteletes Úr! Mondja el az Újszövetség könyveit.” Ha a meglepett vizsgázó arra hivatkozott, hogy éppen az előbb mondta el, akkor a professzor felvilágosította, hogy az a másik tárgy vizsgája előtt volt, erre nem érvényes. Amennyiben aztán nem volt szerencséje a jelöltnek és a második tárgyból kezdődő vizsgán belezavarodott az Újszövetség könyveinek sorrendjébe, akkor abból a tárgyból újra kellett mennie.

A diák humor azzal állt bosszút az agglégény professzoron, hogy egy szép történetet kerekített arról, miért hiúsult meg a professzor házasságkötése. Eszerint az Erdős szülők egy másik család lánykájával hozták össze Erdős Károlyt és úgy intézték a dolgot, hogy a fiatalok egyedül maradhassanak és izgatottan hallgatóztak. Hosszú csend következett, majd Erdős Károly imígyen szólt a reménydús ifjú hölgyhöz:

– Kisasszony! Mondja el az Újszövetség könyveit.

Mivel a kisasszony nem tudta elmondani, Erdős Károly nem vette feleségül.

CSOHÁNY JÁNOS

☼ **MEGHÍVÓ NŐSZÖVETSÉGI KONFERENCIÁRA.** Kedves Testvéreim, ezúttal szeretném továbbadni a Tiszántúli Egyházkerület Nőszövetségének meghívását a Királyhágómelléki Nőszövetség tagjainak **június 22-én**, a Debreceni Református Nagytemplomban tartandó közös találkozóra. Hisszük, hogy szép találkozónak nézünk elébe és a több évtizedes szétszórtság és elidegenítés után, újra együtt ünnepelhetnek a testvérek és együtt adhatunk hálát hatalmas Istenünk jóságáért, mellyel határon innen és túl hordozta, megtartotta magyar népünket.

Az utazással kapcsolatosan folyamatosan egyeztetünk a nőszövetségek egyházmegyei elnöknőivel. Idén is készül egy konferenciafüzet, amelybe kérünk verseket, hitéptítő írásokat, beszámolókat, képeket. Részvételi díj 5 lej, amit a helyszínen adhatunk át a megyei elnöknőknek. Kérjük, a nőszövetségi zászlókat is hozzátok magatokkal. A házigazdák kérése, hogy a résztvevőkről pontos név- és létszámbeli kimutató készüljön, és arról is, hogy hány zászlóval érkezünk. Ennek elkészítése is az elnöknők feladata. Ha lehet, népviseletben, díszruhában jöjünk. Mindenki hozzon magával uzsonnát és ásványvizet. Az autóbuszok számára parkoló helyet biztosítanak a Tesco áruháznál. Részvételi szándékát mindenki az egyházmegyei nőszövetségi elnöknőknél jelezze legkésőbb június 10-ig.

A tervezett program: 9.00 érkezés, regisztrálás; 10.00 Istentisztelet: Dr. Bölskei Gusztáv püspök; 10.50 Köszöntők: Dr. Czegléd Mária és Bogya Kis Mária; 11.00 Orgonajáték: Csorba Gergő; 11.10 Szavalt: Csikos Sándor színművész; 11.20 Zene: Kurgyis család; 11.30 Előadás: Dr. Baráth Béla; 12.15 Énektanítás: Kurgyis András; 12.30 Bemutatkozás, számbavétel, hirdetések: Szécsi Andrásné; 12.55 Himnusz; 13.00 Ebéd; 14.15 Énektanulás: Kurgyis András; 14.30 Zászlómegáldás: Bogya Kis Mária; 14.30 Vendégek igei köszöntése; 15.00 Úrvacsorás istentisztelet: Csúry István püspök; 16.30 Székely himnusz, Mindig velem, Tégy, Uram, engem áldássá.

Az Úr áldása legyen Mindannyiuk életén, szolgálatán.

BOGYA KIS MÁRIA nőszövetségi elnök

☼ **A THEOLOGIAI SZEMLE NAGYVÁRADI BEMUTAKOZÓJA.** Egy közel kilenc évtizedes múltra visszatekintő, Budapesten megjelenő teológiai folyóirattal és a lap szerkesztőbizottsági tagjaival ismerkedhettek meg az érdeklődők május 11-én, péntek délelőtt a Partiumi Keresztény Egyetem Bartók termében.

Az érdeklődőket és vendégeket házigazdaként **Pálfi József** lelképásztor, a PKE oktatója köszöntötte. A kiadvány munkatársai: **Kádár Zsolt** szerkesztőbizottsági elnök, **Bóna Zoltán** főszerkesztő, valamint **Kalota József** és **Szuhánszky Gábor** szerkesztőbizottsági tagok bemutatkozásuk során hangsúlyozták a Szemle ökumenikus jellegét, melyet egyébként mi sem bizonyít jobban, hogy a szerkesztők között magyarországi ortodox pap, valamint metodista és baptista lelkész is található.

Az 1925-ben, Csikesz Sándor elismert debreceni teológus által alapított, bibliai-teológiai tudományok szolgálatában álló kiadványt a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa adja ki. A MEÖT mindenkor főtákará a lap főszerkesztői tisztét is ellátja. A folyóirat szerkesztői szeretnének minél több teológiai tudománnyal foglalkozó szellemi műhelyt bevonni a lap olvasói és szerzői célcsoportjába. Ebből kifolyólag, Nagyváradot megelőzően, eddig Győrben, Kecskeméten, Egerben és a felvidéki Révkomáromban is tartottak kihelyezett szerkesztőbizottsági ülést.

FABIÁN TIBOR

Katona János lelképásztor köszönetet mondott a segítő kezekért

☼ **MEGÚJULT HEGYKÖZPÁLYI TEMPLOMA ÉS SZÁZ ÉVES ORGONÁJA.** Zsúfolásig megtelt május 5-én, a kívül-belül felújított hegyközpályi református templom. A templomba való bevonulást megelőzően **ft. Csúry István** püspök és **Kiss Sándor** RMDSZ-es politikus vágta át a bejárat előtti piros-fehér-zöld szalagot. Több év után ismét megszólalt a száz éves orgona, **Kozma Gyula** kántornak köszönhetően.

Csúry István püspök a Zsolt 23,6 alapján hirdetett igét, majd sor került a felújított templom és orgona megáldására. **Katona János** lelképásztor, házigazda köszöntötte a meghívott vendégeket és a jelenlévőket,

megköszönve mindenkinek anyagi hozzájárulását és kétkezi munkáját.

Miklós Ferencz esperes a 2Móz 32,21 alapján mondott igei üzenetet. **Tóth Zoltán** helyi vállalkozó, presbiter, a felújítás kezdeményezője ismertette a munkálatok fázisait és név szerint is megköszönte mindenkinek a hozzájárulását. A munkálatok 2008 őszén kezdődtek, előbb kívül, majd belül folytatódott a tatarozás, amíg elnyerte végső formáját.

Katona János lelképásztor és **Somogyi Lajos** polgármester emléklapokat nyújtott át **Szabó Károly** kántornak, aki immár 52 éve kántorizál a gyülekezetben, valamint **Csíki Imre** főgondnoknak, aki 17 éve igazgatja az egyházközség javait.

A templomi ünnepség a Himnusz elénekésével ért véget.

TÓTH ZSIGMOND

☼ **ANYÁK NAPI SZOLGÁLAT ÉLÉSDEN.** A „Tégy Uram engem áldássá...” kezdetű zsoltár, hálaénekként zengett fel az élesdi református templomban, az édesanyák ünnepén. **Dénes István Lukács** lelképásztor a Jn 19,26-27 alapján hirdette az igét. Az anya, anyanyelv, anyaszentegyház kifejezések mentén kifejtette: az anyák, hogy legmélyebb érzelmeinket, alapvető gondolatainkat csak édes anyanyelvünkön tudjuk kifejezni, míg az anyaszentegyházban mindenki megtalálhatja helyét, a testi és lelki törődést.

Az istentisztelet gyermekszolgálatokkal folytatódott, melynek moderátora **Dénes Éva** tiszteletesasszony volt. Külön köszöntötte az édesapákat is, arra kérve őket, hogy minden elhangzó versben, énekekben találják meg a hozzájuk szóló üzenetet.

Az ünnepi műsort a Kíváncsiak Klubjának kicsinyei kezdték, őket az első osztályosok zenés, verses, népi összeállítása követte. Az ifjú zenészek közül először a furulyások, majd a gitárosok mutattak be szívhez szóló anyák napi dalszöveget, végül pedig a Kíváncsiak Klubjának nagyjai zárták a közös szolgálatot.

Az istentisztelet zárásaként **Karácsonyi Ilona** ünnepi szavaltát hallgattuk meg. Köszönet illesse a fellépők felkészítőit, valamint a presbitereket az alkalmat követő szeretetvendégségért.

Az anyák köszöntése itt nem ért véget: elsősök és óvodás testvérek kis csapata, tanítójukkal és lelkészükkel egyetemben, otthonaikban keresték fel azokat az édesanyákat, akik betegséjük miatt nem lehetnek a templomban. Megható pillanatoknak lehettünk tanúi.

CIAVOINE LÉTAI ANDREA alsós tanár

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábrián Tibor. Szerkesztőbizottsági titkár – olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Lőrincz Lóránd-Péter, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovei (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, www.harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkészi hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentzi Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.